

«Όλα τα έθνη για να προοδεύσουν πρέπει να βαδίζουν εμπρός, πλην του ελληνικού που πρέπει να στραφεί πίσω»

Δημήτρης Νατσιός

Γράφει ο **Δημήτρης Νατσιός** (Δάσκαλος - Κιλκίς)

“Όλα τα έθνη για να προοδεύσουν πρέπει να βαδίζουν εμπρός, πλην του ελληνικού που πρέπει να στραφεί πίσω”, είναι η απαντοχή μας αυτό. Πίσω για να βρούμε την περπατησιά μας.

Και ας κοάζει ο ανεπρόκοπος συρφετός των εθνομηδενιστών. Πίσω για να συναντήσουμε τους Έλληνες, τους μεταξένιους Ρωμηούς, που μας κανοναρχούν με το αίμα τους, με τους τίμιους ιδρώτες τους, με την φιλοτιμία τους.

Αλλά, πίσω, για να δούμε και τις αθλιότητες και τα λάθη. Έγιναν και τέτοια. Ακόμη και αυτά, μας τα άφησαν οι πρόγονοι, για ορμήνεια, για παράδειγμα προς αποφυγήν.

Ας ακούσουμε τον Γέρο του Μοριά και της Ελλάδος όλης: «Εγώ, παιδιά μου, κατά κακή μου τύχη, εξ αιτίας των περιστάσεων, έμεινα αγράμματος και δια τούτο σας ζητώ συγχώρηση, διότι δεν ομιλώ καθώς οι δάσκαλοί σας. Σας είπα όσα ο ίδιος είδα, ήκουσα και εγνώρισα, δια να ωφεληθήτε από τα απερασμένα και από τα κακά αποτελέσματα της διχονοίας, την οποίαν να αποστρέψετε, και να έχετε ομόνοια...».

Πίσω, για να δούμε τι πρέπει να αποστρεφόμεστε.

1825. Ο αιμοσταγής Αιγύπτιος Ιμπραήμ πασάς με τους «παλιαραπάδες» του, όπως αποκαλούσαν, οι δυστυχείς Έλληνες το ασκέρι του, δηώνει και ρημάζει τον τόπο. Η Επανάσταση τρεμοσβήνει.

«Δεκαπέντε χιλιάδες τακτικοί του πολέμου, τέσσαρες χιλιάδες καβαλαραίοι (Αιγύπτιοι) και άλλοι τόσοι πεζοί άτακτοι Τούρκοι Πελοποννήσιοι τους οποίους ήυρε ο Μπραΐμης εις τα φρούρια, και οι Κρητικοί Τούρκοι, οίτινες ήρθον μετ' αυτού εις την Πελοπόννησον, όλοι αυτοί εσκεπάσαν τα βουνά και τις ράχες, και τα ρεύματα όλα εσκεπάσθησαν από την Βυτίνα έως τα Μαγούλιαναν.

Τίποτε άλλο δεν ακούετο παρά φωναί ανθρώπων, χλιμιντρίσματα αλόγων, τουφεκίσματα αδιάκοπα, γογγυσμοί ενωμένοι με τους κρότους των τυμπάνων του τακτικού. Από τον φόβον μας εφαιnéτο ότι ο τόπος όλος εσειέτο και επήγαινε να γκρεμισθεί εις το βάραθρον». (Φωτάκου, «Απομνημονεύματα»,

Κυβέρνηση δεν υπήρχε, οι εμφύλιες διαμάχες διέλυσαν «την μεγάλη ομόνοια που υπήρχε εις τον πρώτον χρόνον της Επαναστάσεως» (Κολοκοτρώνης), που θα γράψει στην «Διήγησιν» ότι «εις εκείνη την περίστασιν είμεθα απελπισμένοι». Τα χρήματα των ληστρικών δανείων είχαν σπαταληθεί.

Παρένθεση. Τα λεγόμενα ευφημιστικώς «δάνεια της Ανεξαρτησίας» είναι από τις αθλιότερες απάτες και ληλασίες που στήθηκαν από ξένους και ημέτερους πολιτικούς γύρω από το ματωμένο κορμί της Ελλάδας, που βρισκόταν τότε στα πρόθυρα του ολέθρου.

Το πρώτο συνομολογήθηκε το 1823 για ποσό 800.000 λιρών με παρακαταθήκη όλων των εθνικών κτημάτων των τελωνειακών δασμών, των αλυκών και των αλιεύσεων. Στην πατρίδα έφθασαν περίπου 300.000. Τα υπόλοιπα φαγώθηκαν από κερδοσκόπους και λοιπούς τυχοδιώκτες. Το 1825 συνομολογείται το δεύτερο 2.000.000 λιρών.

Πιγγιγώδεις προμήθειες, εκβιασμοί, πλουτισμός απατεώνων, καταχρήσεις τομαριών-παλιών και νέων- το μείωσαν στις 816.000. Τόσα έφθασαν στην Ελλάδα. Και αυτά σπαταλήθηκαν από τους «ταλαρίσιους», όπως έλεγε ο Καραϊσκάκης τους πουλημένους για τον παρά, εκλαμπρότατους και γενναιότατους τύπου Κωλέτη ή Μαυροκορδάτου. Αποτέλεσμα;

Να υπογραφεί από τους επαναστατημένους Έλληνες ένα από τα πιο επονείδιστα και ατιμωτικά κείμενα της ελληνικής ιστορίας, το «αίτημα αγγλικής προστασίας», το «συμφωνητικόν της πωλημένης Ελλάδος», όπως το αποκάλεσε ο μινίστρος Δικαιοσύνης Ιω. Θεοτόκης, με αποτέλεσμα να παυθεί αμέσως και να φυλακιστεί.

Παραθέτω το κείμενο: «Τα Ελληνικόν Έθνος δυνάμει της παρούσης πράξεως, εκθέτει εκουσίως την Ιεράν παρακαταθήκην της Αυτού Ελευθερίας, Έθνικής Ανεξαρτητησίας και της Πολιτικής αυτού υπάρξεως υπό την απόλυτον υπεράσπισιν της Μεγάλης Βρετανίας. Εν Πελοποννήσω τη λ' Ιουνίου αωκέ (30 Ιουνίου 1825).

Τότε είναι που ο ποιητής μας Ανδρέας Κάλβος θα γράψει το περίφημο «Καλύτερα, καλύτερα/ διασκορπισμένοι οι Έλληνες/ να τρέχωσι τον κόσμον/ με εξαπλωμένην χείρα/ παρά προστάτας να χωμεν».

Αν αφαιρέσουμε από το «συμφωνητικόν» του ξεπουλήματος την Μεγάλη Βρετανία και γράψουμε Δ.Ν.Τ. νομίζω ελάχιστα απέχουμε από την τωρινή μας κατάσταση. Από την πληγή αυτής της επαίσχυντης Προστασίας, το ελλαδικό κράτος, έκανε έναν αιώνα να ψευτοσυνέλθει. Έπρεπε να εμφανιστεί η γενιά των Βαλκανικών Πολέμων για να απλωθούν τα τσαλακωμένα του φτερά.

Τα εκατό περίπου χρόνια της απροκάλυπτης επέμβασης των Προστατών είναι από τα ατιμωτικότερα του λεγόμενου ελεύθερου βίου. Μια ελάχιστη ιστορική περιδιάβαση αρκεί για να κατανοήσουμε το τι ζούμε.

Το 1850 ένας τυχοδιώκτης Εβραίος ονόματι Πατοΐφικο, διαμένων στην Αθήνα ως πρόξενος της Πορτογαλίας, έγινε αίτιος επεισοδίου, λόγω ασέβειας που επέδειξε κατά την εκφορά του Επιταφίου. Οι πιστοί που μετείχαν στην λιτανεία εξεμάνησαν και προέβησαν σε μικροκαταστροφές στην οικία του, προπηλακίζοντας και τον ουτιδανό διπλωμάτη.

Η Αγγλία όμως απαίτησε αποζημίωση για τις μικροφθορές, το αστρονομικό ποσό των 888.736 δραχμών. Η Κυβέρνηση δεν συναίνεσε. Αποτέλεσμα; «Ένας μεγάλος στόλος των σκύλων (Άγγλων) μας έχουν μπλόκον (=αποκλεισμός λιμανιών), οπούναι περίπου από τρεις μήνες και μας επήραν όλα τα καράβια και μας κατακερμάτισαν όλο το εμπόριον και τζαλαπάτησαν την σημαίαν μας και πεθαίνουν της πείνας οι άνθρωποι των νησιών και εκείνοι οπούχουν τα καράβια και γκιζερούν εις τους δρόμους και κλαίνε με μαύρα δάκρυα», γράφει ο Μακρυγιάννης. (Είναι γνωστά στην ιστορία ως «Παρκερικά», από το όνομα του Άγγλου ναυάρχου Πάρκερ, που ηγείτο του «προστατευτικού»

στόλου).

Το 1853 ξεσπά ο Κριμαϊκός πόλεμος. Αγγλογάλλοι στο πλευρό των Τούρκων εναντίον της Ρωσίας. Η Ελλάδα επωφελείται από την ρωσοτουρκική ρήξη και επιχειρεί να απελευθερώσει τις σκλάβες Ήπειρο, Θεσσαλία, Μακεδονία. Οι «Προστάτες» αντιδρούν.

Τον Μάιο του 1854 αποβιβάζονται στον Πειραιά μια γαλλική μεραρχία και ένα αγγλικό σύνταγμα. Επιβάλλεται ο αποκλεισμός. Οι εισβολείς βιαιοπραγούν εναντίον των Ελλήνων. Και το χειρότερο, ο στρατός κατοχής, μεταδίδει επιδημία χολέρας που οδήγησε στον τάφο 3.000 Αθηναίους.

1885. Ένας χωροφύλακας «απώθησε βιαίως» τον Άγγλο επιτετραμμένο που θέλησε να περάσει από απαγορευμένη περιοχή στην Αθήνα. Οι «Προστάτες» απαιτούν υπό τον Χαρίλαο Τρικούπη ηθική ικανοποίηση. Αποτέλεσμα; «Τη 11η π.μ. ώρα της 7ης Ιανουαρίου 1887 έκπληκτοι οι πολίται παρετήρουν το σώμα της χωροφυλακής μετά των αξιωματικών και του τότε διοικητού της μοιραρχίας Αττικής, Στεφάνου, πάντων εν μεγάλη στολή, να παρατάσσεται μετά της μουσικής της φρουράς εν τη πλατεία του Συντάγματος. Μετά την παράταξιν αφίκετο ο πρόξενος της Αγγλίας Μέρλιν εις ον η φρουρά παρουσίασε όπλα». (Τρ. Ευαγγελίδης, «Τα μετά τον Όθωνα»).

1886, εξαιτίας της αρπαγής της Ανατολικής Ρωμυλίας από τους Βουλγάρους, ο λαός εξεγείρεται. Όμως ναυτικές μοίρες των «Προστατών» καταπλέουν στα ελληνικά παράλια και επιβάλλουν με τα πυροβόλα αποκλεισμό, για να αποτρέψουν ελληνική επίθεση κατά της οθωμανικής αυτοκρατορίας. Οι πολιτικοί γονατίζουν, το γόητρο της χώρας καταβαρυνώνεται, «νομιμοποιείται» η αρπαγή της προαιωνίας ελληνικής γης της Αν. Ρωμυλίας από τους Βούλγαρους.

Τα ίδια συμβαίνουν και στην εθνική ατίμωση του 1897. Τα ίδια και στις ηρωικές επαναστάσεις της Κρήτης, που πνίγηκαν στο αίμα, γιατί οι κανονιοφόροι των Προστατών, προστατεύουν τους Τούρκους. Τα ίδια και στην Κύπρο, που συνεχίζεται η ατιμία...των Μεγάλων Προστατών.

Από κοντά και οι Έλληνες κομματάρχες, να ενεργούν ως πειθήνια ενεργούμενα των Δυνάμεων, γεγονός που θα αναγκάσει τον οξυδερκή ιστορικό Επ. Κυριακίδη να γράψει στην «Ιστορία του σύγχρονου Ελληνισμού» τα εξής, τότε, νυν και αεί επίκαιρα: «Όσα έλεγεν η Αγγλία εν Αθήναις ίνα εκάστοτε συγκρατεί τον Ελληνισμόν, επί τοσούτον συνεζυμώθησαν μετά του εγκεφάλου Ελλήνων τινών πολιτευομένων, ώστε κατήντησε να λέγωσι πρώτοι εις τους Άγγλους εκείνο το οποίον αυτοί προτίθεντο να συμβουλεύσωσιν».

Προσοχή σ' αυτό!! “Λέγωσι πρώτοι...”. Είναι τέτοια η προδοσία τους, που για να φανούν αρεστοί στους Προστάτες, προτείνουν και πράγματα που εκείνοι δεν σκέφτονται. Το ατιμωτικό σύμφωνο των Πρεσπών, ποιος το παρουσίασε στους Σκοπιανούς; Τι βλέπαμε την αποφράδα ημέρα του Ιουνίου; Οι Σκοπιανοί να μην πιστεύουν στο ανέλπιστο δώρο και οι ημέτεροι προδότες να καμαρώνουν για την παρουσία και την ικανοποίηση των Προστατών...

Υστερόγραφο: Παρακαλώ πολύ. Να μην ξεχάσουμε την Μακεδονία μας. Να σειέται το χορτάρι, που σκέπασε τον Παύλο Μελά, πάντα χλωρό...

19.11.2018

Πηγή: www.antibaro.gr/

